

14 Φεβρουαρίου, 1989

[Α ΛΟΪΖΟΥ, Π., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑ-
ΡΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στές]ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,*Εφεσεύοντες-Καθ' ων η Αίτηση,*

v.

ΣΤΑΥΡΟΥ ΦΙΛΙΠΠΙΔΗ,

*Εφεσίβλητου-Αιτητή.**(Αναθεωρητικές Εφέσεις Αρ 862, 863).*

*Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Διορισμοί — Θέσεις πρώτου Διορισμού
— Αρχαιότητα — Δύο διαφορετικές γνωμοδοτήσεις από το γρα-
φείο του Γενικού Εισαγγελέα — Υπό τις περιστάσεις είναι φανε-
ρόν ότι η Ε.Ε.Υ. δέχθηκε και ενήργησε βάσει της δεύτερης γνωμο-
δότησης — Γι' αυτό δεν εδικοιολογείτο ακύρωση της πράξεως με
το σκεπτικό ότι το Δικαστήριο "δεν είναι σε θέση να εξετάσει πως
ο παράγοντας της αρχαιότητας εκτιμήθηκε".* 5

Η επίδικη απόφαση λήφθηκε κατόπιν επανεξετάσεως του θέμα-
τος συνευθεία Ακυρωτικής Αποφάσεως του Ανωτάτου Δικαστη-
ρίου. Η Ε.Ε.Υ. βρήκε ότι από τους υποψηφίους προηγείτο σε αρ-
χαιότητα το ενδιαφερόμενο πρόσωπο και ακολουθούσε ο εφεσεύων
Μαραθεύτης. Η Ε.Ε.Υ. θεώρησε σκόπιμο να ζητήσει γνωμοδότηση
από το Γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα. Όταν πήρε τη σχετική
γνωμοδότηση, η Ε.Ε.Υ. απευθύνθηκε εκ νέου στο Γραφείο του Γε-
νικού Εισαγγελέα με αίτημα "να επανεξετασθεί η δοθείσα γνωμά-
τευση ενόψει της ρητής διάταξης, που περιέχεται στο εδάφιο (3)
του άρθρου 37 των περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας
Νόμων 1969-1985". Αυτή την φορά της υποθέσεως επελήφθη ο
Βοηθός Γενικός Εισαγγελέας, του οποίου η γνωμάτευση κατέληγε
σε διαφορετικό συμπέρασμα από την πρώτη δοθείσα γνωμάτευση.
Σύμφωνα με την νέα γνωμάτευση αρχαιότερος υποψήφιος ήταν το
ενδιαφερόμενο πρόσωπο.

Τα πρακτικά της Ε.Ε.Υ. λένουν σχετικά με το θέμα αυτό ότι η 25

Ε.Ε.Υ. "σημείωσε την αρχαιότητα".

5 Ο Δικαστής του Ανωτάτου Δικαστηρίου, που εξέδικασε πρωτόδικα την υπόθεση ακύρωσε τον διορισμό του ενδιαφερομένου προσώπου, με την αιτιολογία ότι λόγω των αντιφατικών γνωματοδοτήσεων, που υπήρχαν σχετικά με την αρχαιότητα και της ελλείψεως οποιασδήποτε μνείας στα πρακτικά σχετικά με το ποία από τις γνωματοδοτήσεις έγινε δεκτή δεν μπορούσε να εξετάσει πως η Ε.Ε.Υ. εκτίμησε το θέμα της αρχαιότητας.

10 Το Ανώτατο Δικαστήριο επέτρεψε τις εφέσεις που καταχωρήθηκαν κατά της εν λόγω Ακυρωτικής αποφάσεως. Κατά την γνώμη του Ανωτάτου Δικαστηρίου υπό τις περιστάσεις της υποθέσεως αυτής είναι φανερό πως η Ε.Ε.Υ. δέχθηκε την γνωμάτευση του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα. Άλλωστε και απ' ότι φαίνεται από την φράση "σημείωσε την αρχαιότητα" η Ε.Ε.Υ. δεν απέδωσε μεγάλη βαρύτητα στον παράγοντα αρχαιότητας κατά την έκδοση της επίδικης απόφασης. (Η απόφαση εκδόθηκε με διαφωνία του Δικαστή Στυλιανίδη).

20 *Οι εφέσεις επιτρέπονται κατά πλειοψηφία χωρίς διαταγή για έξοδα.*

Αναφερόμενες υποθέσεις:

25 *Marathefti v. Republic (1986) 3 C.L.R. 533,*

Marathefti v. Republic (1986) 3 C.L.R. 1407,

Rallis v. Greek Communal Chamber, 5 R.S.C.C. 11,

30 *Pancyprian Federation of Labour (PEO) v. Board Cinematograph Films Censors and Another (1965) 3 C.L.R. 27,*

35 *Sunshore Estates Ltd. v. Municipal Corporation of Famagusta (1971) 3 C.L.R. 440,*

Nicolaidis v. Municipality of Latsia (1987) 3 C.L.R. 1496.

Εφέσεις.

40 Εφέσεις εναντίον της απόφασης Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου (Σαββίδη, Δ.) που εκδόθηκε στις 25 Νοεμβρίου, 1988 (Αριθμός Προσφυγής 783/86) (εδημοσιεύθη στο (1988) 3 Α.Α.Δ. 2283) με την οποία ο διορισμός του ενδιαφερομένου προσώπου στη θέση Διευθυντή Ανώτερης

45

και Ανώτατης Εκπαίδευσης στο Υπουργείο Παιδείας ακυρώθηκε.

Π. Κληρίδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β', για την Εφεσείουσα στην Αναθ. Έφεση 862. 5

Α.Σ. Αγγελίδης, για τον Εφεσείοντα στην Αναθ. Έφεση 863.

Χρ. Τριανταφυλλίδης, για τον Εφεσίβλητο. 10

Cur. adv. vult.

Αναγνώσθησαν οι ακόλουθες αποφάσεις: 15

Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Με την απόφαση αυτή συμφωνούν οι αδελφοί Δικαστές, Δημητριάδης, Χατζητσαγγάρης, Χρυσοστομής, Νικήτας και Αρτεμίδης.

Η Δημοκρατία, μέσω της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, που θα αναφέρεται πιο κάτω σαν η Επιτροπή, αφενός και το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, Μιχαήλ Μαραθεύτη, αφετέρου, εφεσιβάλλουν την απόφαση Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου με την οποία ακυρώθηκε η απόφαση των καθ' ων η αίτηση με την οποία είχε διοριστεί το ενδιαφερόμενο πρόσωπο στη θέση Διευθυντή Ανώτερης και Ανώτατης Εκπαίδευσης στο Υπουργείο Παιδείας από την 1η Ιανουαρίου 1984. 20
25

Ο λόγος της ακύρωσης της επίδικης απόφασης από τον ευπαιδευτο Δικαστή είναι ο ακόλουθος: 30

"Παρόλο που δηλώνεται στα πρακτικά της συνεδρίας της Επιτροπής ότι έλαβαν υπόψη την αρχαιότητα των μερών υπό το φως των δύο γνωματεύσεων από το Γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα, δεν δηλώνει πουθενά ποια γνωμοδότηση ακολούθησε και πιο μέρος θεωρούσε ως το αρχαιότερο. Επειδή οι δύο γνωμοδοτήσεις από το Γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα ήταν αντιφατικές και η Επιτροπή δεν δηλώνει ποιά από αυτές ακολούθησε και ποιό από τα μέρη θεώρησε ως το αρχαιότερο, το Δικαστήριο αυτό δεν είναι σε θέση να εξετάσει 35
40

5 πώς ο παράγοντας της αρχαιότητας εκτιμήθηκε από τους καθ' ων η αίτηση και πόσο βάρυνε στη σκέψη των μελών της κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης. Αυτό καθιστά την αιτιολογία της επίδικης απόφασης ελαττωματική και επειδή το Δικαστήριο αυτό δεν είναι σε θέση να ασκήσει έλεγχο επ' αυτής οφείλει να την ακυρώσει".

Τα σχετικά γεγονότα της υπόθεσης είναι τα εξής:

10 Με δημοσίευμα στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυβέρνησης είχαν προσκληθεί αιτητές για την πλήρωση της πιο πάνω θέσης η οποία είναι θέση πρώτου διορισμού και προαγωγής. Υπέβαλαν αίτηση δεκατρείς αιτητές και το θέμα παρατέμφθηκε σε Τμηματική Επιτροπή η οποία με
15 την έκθεσή της ημερομηνίας 9 Απριλίου 1983 σύστησε 4 υποψηφίους μεταξύ των οποίων το ενδιαφερόμενο πρόσωπο και τον εφεσίβλητο. Η εφεσείουσα Επιτροπή με απόφασή της ημερομηνίας 21 Δεκεμβρίου 1983 επέλεξε και διόρισε τον Εφεσίβλητο, Σταύρο Φιλιππίδη, ως τον
20 πλέον κατάλληλο για τη θέση που αναφέραμε πιο πάνω. Το ενδιαφερόμενο πρόσωπο καταχώρησε την προσφυγή με αριθμό 570/83 και η επίδικη απόφαση ακυρώθηκε πρωτόδικα για το λόγο ότι η Επιτροπή δεν διεξήγαγε τη δέουσα έρευνα στο θέμα της κατοχής από τους υποψηφίους
25 των προσόντων που απαιτούνται από τα σχέδια υπηρεσίας. (*Μαραθεύτης ν. Δημοκρατίας* (1986) 3 Α.Α.Δ. 533). Η Επιτροπή εφεσίβαλε την απόφαση εκείνη και η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου με απόφασή της που δημοσιεύεται ως *Δημοκρατία ν. Μαραθεύτη* (1986) 3 Α.Α.Δ.
30 1407 επεκύρωσε την πρωτόδικη ακυρωτική απόφαση για το λόγο ότι πέρασαν περισσότερο από πέντε μήνες μεταξύ των συνεντεύξεων και της καταγραφής της εκτίμησης από την Επιτροπή της απόδοσης (performance) των υποψηφίων κατά τη διάρκεια των συνεντεύξεων και γι' αυτό
35 υπήρχε μια ισχυρά δυνατότητα ότι η Επιτροπή ενήργησε κάτω από ουσιώδη πλάνη σχετικά με την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις, οι οποίες εμεγενθύνοντο ενόψει της ασήμαντης διαφοράς στην εκτίμηση της απόδοσης των δύο υπό εξέταση μερών.

40

Η απόφαση αυτή κοινοποιήθηκε από το Γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα στην Επιτροπή με γνωμάτευση ως προς το πως έπρεπε να προχωρήσει στη συμμόρφωση

προς την απόφαση και επανεξέταση της υπόθεσης.

Η Επιτροπή με επιστολή της ημερομηνίας 8 Σεπτεμβρίου 1986 ζήτησε από το Υπουργείο Παιδείας να της στείλουν κατάσταση στην οποία να γράφονται οι μισθοδοτικές κλίμακες των προηγούμενων θέσεων που κατείχαν οι υποψήφιοι σύμφωνα με τα στοιχεία που υπήρχαν στο Υπουργείο Παιδείας και το οποίο και την έστειλε. Στο τέλος δε της επιστολής του έβαλε την πιο κάτω υποσημείωση:

"Με βάση τα ανωτέρω στοιχεία, από τους ευρισκομένους στην Κλίμακα 14 εξαιρουμένου του κ. Γ. Χριστοδουλίδη για τον οποίο δεν υπάρχουν πλήρη στοιχεία, φαίνεται να υπερέχει στην αρχαιότητα ο κ. Στ. Φιλιππίδης, ο οποίος την 1.1.79 κατείχε την κλίμακα Α.14 και στις 15.7.78 την κλίμακα Β.18. Ακολουθεί ο κ. Μ. Μαραθεύτης, ο οποίος κατείχε την κλίμακα Α.14 την 1.1.79 και την 15.7.78 βρισκόταν στην κλίμακα Β.15".

Η Επιτροπή απευθύνθηκε τότε με επιστολή της με ημερομηνία 18 Σεπτεμβρίου 1986 στο Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας και ανέφερε, μεταξύ άλλων, τα πιο κάτω:

"3. Σύμφωνα με το εδάφιο (3) του άρθρου 37 των περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων του 1969 έως 1985. 'Η αρχαιότης μεταξύ εκπαιδευτικών λειτουργών κατεχόντων διαφόρους θέσεις μετά των αυτών μισθοδοτικών όρων κρίνεται συμφώνως προς τας ημερομηνίας της ισχύος των διορισμών των εις τας παρούσας θέσεις αυτών ή, εάν αι ημερομηνίαι είναι αι αυταί, συμφώνως προς την προηγουμένην αρχαιότητα αυτών', ενώ σύμφωνα με το εδάφιο (5) των Νόμων 'Η αρχαιότης εκπαιδευτικών λειτουργών κατεχόντων την αυτήν θέσιν, ο μισθός και ο τίτλος της οποίας ήλλαξαν συνεπεία αναθεωρήσεως μισθών ή αναδιοργανώσεως, κρίνεται συμφώνως προς την αμέσως προ της τοιαύτης αναθεωρήσεως ή αναδιοργανώσεως αρχαιότητα των εκπαιδευτικών λειτουργών'.

4. Επειδή στο τέλος του πιο πάνω αναφερόμενου πίνακα ο Μόνιμος Υφυπουργός καταλήγει σε ορισμένα συμπε-

5 ράσματα σ' ό,τι αφορά την αρχαιότητα εκπαιδευτικών, που κατά τον ουσιώδη χρόνο κατείχαν θέσεις με την ίδια, ύστερα από αναδιοργάνωση, μισθοδοτική κλίμακα, την Α14, κατ' εφαρμογή προφανώς του εδαφίου (5) του άρθρου 37 των Νόμων, παρακαλείστε να εξετάσετε το θέμα και να μας συμβουλευστείτε σχετικά".

10 Σε απάντηση της πιο πάνω παράκλησης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας υπογράφων για τον Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, έδωσε με επιστολή του ημερομηνίας 20 Σεπτεμβρίου 1986 την πιο κάτω γνωμάτευση.

15 "Το ερώτημα το οποίο μου θέτετε είναι αρκετά δύσκολο διότι δε φαίνεται να απαντάται άμεσα από τις διατάξεις του άρθρου 37 των περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων του 1969 έως 1985. Συγκεκριμένα, δε φαίνεται να ρυθμίζεται απευθείας η περίπτωση της αρχαιότητας μεταξύ εκπαιδευτικών λειτουργών κατεχόντων διαφόρους θέσεις μετά των αυτών μισθοδοτικών όρων ο μισθός των οποίων ήλλαξε συνεπεία αναθεωρήσεως μισθών ή αναδιοργανώσεως.

25 Έχω τη γνώμη ότι ερμηνεύοντας λογικά το εδάφιο (3) του πιο πάνω άρθρου, σε συνδυασμό με τα εδάφια (4) και (5), θα πρέπει να δεχτούμε ότι ο κ. Φιλλιππίδης είναι αρχαιότερος του κ. Μαραθεύτη, διότι προ της 1.1.1979 δεν κατείχαν θέσεις 'μετά των αυτών μισθοδοτικών κλιμάκων' και κατά συνέπεια δεν πρέπει να λάβουμε υπόψη τις ημερομηνίες που ο κ. Μαραθεύτης διορίστηκε στη θέση του Διευθυντή της Π.Α.Κ. και ο κ. Φιλλιππίδης στη θέση του Γενικού Επιθεωρητή Μέσης Εκπαίδευσης. Θα πρέπει να ληφθεί υπόψη η προηγούμενη αρχαιότητά τους με βάση τους μισθοδοτικούς όρους των θέσεων που κατείχαν, όπως ορίζει το εδάφιο
30
35 (4)".

40 Μετά τη λήψη της πιο πάνω γνωμοδότησης η Επιτροπή απευθύνθηκε για άλλη μια φορά στο Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας με εμπιστευτική και επείγουσα επιστολή στις 2 Νοεμβρίου 1985 μέσα στην οποία ανέφερε τα πιο κάτω:

"Έχω οδηγήσει να αναφερθώ στη νομική συμβουλή που περιέχεται στην επιστολή σας με στοιχεία Γ.Ε. Αρ. Φακ. 46(Α)/67/Ω και ημερ. 20.9.86, σχετικά με το θέμα της αρχαιότητας των υποψηφίων για τη θέση Διευθυντή Ανώτερης και Ανώτατης Εκπαίδευσης, Υπουργείο Παιδείας, και να παραλέσω να επανεξεταστεί η δοθείσα γνωμάτευση ενόψει της ρητής διάταξης που περιέχεται στο εδάφιο (3) του άρθρου 37 των περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων του 1969 έως 1985, σύμφωνα με την οποία 'Η αρχαιότης μεταξύ εκπαιδευτικών λειτουργών κατεχόντων διαφόρους θέσεις μετά των αυτών μισθοδοτικών όρων κρίνεται συμφώνως προς τας ημερομηνίας της ισχύος των διορισμών των εις τας παρούσας θέσεις αυτών ή, εάν αι ημερομηνιαί είναι αι αυταί, συμφώνως προς την προηγουμένην αρχαιότητα αυτών' ". 5 10 15

Τη φορά αυτή ο Βοηθός Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας έδωσε την πιο κάτω γνωμοδότηση: 20

"2. Έχω επανεξετάσει το θέμα που αναφέρετε στην επιστολή σας και κατέληξα στη γνώμη ότι η περίπτωση υποψηφίων για τη θέση Διευθυντή Ανώτερης και Ανώτατης Εκπαίδευσης, Υπουργείο Παιδείας, οι οποίοι κατέχουν διαφορετικές θέσεις με τους ίδιους μισθοδοτικούς όρους επιπίπτει, για σκοπούς αρχαιότητας, στις πρόνοιες του εδαφίου (3) του άρθρου 37 των περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων 1969 έως 1985. Γι' αυτό η αρχαιότητα των εν λόγω υποψηφίων υπολογίζεται όπως προβλέπει το εν λόγω εδάφιο. 25 30

3. Εφόσο εν λόγω περίπτωση καλύπτεται σαφώς, κατά τη γνώμη μου, από τις πιο πάνω νομοθετικές πρόνοιες δεν εγείρεται θέμα να ανατρέξουμε σε άλλες πρόνοιες του εν λόγω άρθρου ή σε συνδυασμό αυτών όπως υποδεικνύει η προηγούμενη γνωμάτευση επί του θέματος ημερομηνίας 20.9.1986. 35

4. Πιστεύω ότι το γεγονός ότι ο μισθός των θέσεων που κατείχαν οι εν λόγω υποψήφιοι κατά τον ουσιαστικό χρόνο, άλλαξε σαν αποτέλεσμα αναθεώρησης ή αναδιοργάνωσης δεν διαφοροποιεί την κατάσταση και δεν 40

5 μεταφέρει την περίπτωση κάτω από τις άλλες πρόνοιες του άρθρου 37 όπως υποδεικνύει η προηγούμενη γνωμάτευση. Ο νομοθέτης έχει επιλέξει να προσδώσει σημασία, για σκοπούς της αρχαιότητας, στο στειγείο της αλλαγής τῶν μισθού ἢ τῶν τίτλου μόνο στις περιπτώσεις υποψηφίων που κατέχουν ' την αυτή θέση' και όχι στις περιπτώσεις υποψηφίων που κατέχουν 'διαφορετικές θέσεις ἢ βαθμούς μετά των αυτών μισθοδοτικών ὁρῶν', όπως είναι η προκειμένη περίπτωση. Σύμφωνα δε με καθιερωμένη αρχή ερμηνείας Νόμων η σκοπιμότητα ἢ ορθότητα των επιλογών του νομοθέτη δεν λαμβάνεται υπόψη για την ερμηνεία και εφαρμογή ρητών και σαφών νομοθετικών διατάξεων".

15 Εἶναι ἡ θέση των εφεσειόντων ὅτι τὸ Πρωτόδικο Δικαστήριο εσφαλμένα ἔκρινε ὅτι ἡ Επιτροπὴ δεν διενεργήσῃ κατὰ πόσο θεώρησε ὡς ἀρχαιότερο τὸν αἰτητὴ ἢ τὸ ενδιαφερόμενο πρόσωπο καὶ ὅτι ἡ αἰτιολογία τῆς ἐπίδικης ἀπόφασης γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ ἦτο πλημμελής. Ἐπίσης τὸ Πρωτόδικο Δικαστήριο εσφαλμένα ἔκρινε ὅτι ἡ Επιτροπὴ δεν καθόρισε ποιά ἀπὸ τὶς γνωματεύσεις τοῦ Γραφείου Γενικοῦ Εἰσαγγελέα ἀκολούθησε ἀναφορικά με τὴν ἀρχαιότητα τοῦ αἰτητὴ καὶ τοῦ ενδιαφερομένου μέρους, καὶ ὅτι παρ᾽ αὐτὸν ἦτο ἡ ἴδια ἡ Επιτροπὴ που προκάλεσε τὴν τελικὴ γνωμάτευση τοῦ Βοηθοῦ Γενικοῦ Εἰσαγγελέα.

Τὸ σχετικὸ ἀπόσπασμα τῆς ἀπόφασης ὅπως φαίνεται στα πρακτικὰ εἶναι τὸ ἀκόλουθο:

30 "Ἡ Επιτροπὴ ἀπόδωσε ἐπίσης τὴ δέουσα σημασία στα προσόντα τῶν υποψηφίων καὶ περαιτέρω σημείωσε τὴν ἀρχαιότητα ἐκείνων ἀπὸ τοὺς υποψηφίους που κατὰ τὸν οὐσιώδη χρόνον ἦταν δημόσιος υπάλληλος καὶ ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοί, καθοδηγούμενοι καὶ ἀπὸ τὶς
35 πιο πάνω νομικὲς συμβουλές τῆς Νομικῆς Υπηρεσίας τῆς Δημοκρατίας".

40 Καὶ κατέληξε στὴν ἐπίδικη ἀπόφαση ἀφοῦ ἀναφέρθηκε προηγουμένως στὶς γνωματεύσεις.

Ἐχομε ἀκούσει με προσοχὴ τὸ τι λέχθηκε καὶ ἀπὸ τὶς δύο πλευρές καὶ ἔχομε καταλήξει στὸ συμπέρασμα ὅτι οἱ

εφέσεις πρέπει να επιτύχουν γιατί όλα τα περιστατικά της υπόθεσης δεν αφήνουν καμιά αμφιβολία ότι η Επιτροπή ικανοποιήθηκε με τη γνωμάτευση του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα, η οποία ήταν ταυτόσημη με την δική της θέση όπως την εξέθεσε προηγουμένως. Αξίζει να σημειωθεί εδώ 5
 ότι η ίδια η Επιτροπή στην Επιστολή της της 2 Νοεμβρίου, ζητά να επανεξεταστεί η δοθείσα σ' αυτή γνωμάτευση "ενόψει της ρητής διάταξης που περιέχεται στο εδάφιο (3) του άρθρου 37 των περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων του 1969-1985 σύμφωνα με την οποία" και προχωρεί να εκθέσει το εδάφιο αυτό στην ολότητά του και το οποίο λέγει: 10

"37(3) Η αρχαιότης μεταξύ εκπαιδευτικών λειτουργών κατεχόντων διαφόρους θέσεις ή βαθμούς μετά των αυτών μισθοδοτικών όρων κρίνεται συμφώνως προς τας ημερομηνίας της ισχύος των διορισμών των εις τας παρούσας θέσεις αυτών ή εάν αι ημερομηνιαί είναι αι αυταί, συμφώνως προς την προηγουμένην αρχαιότητα αυτών". 15
20

Είναι φανερόν ότι η Επιτροπή διαφωνούσε με την πρώτη γνωμάτευση γι' αυτό ζήτησε δεύτερη υποδεικνύουσα τη διάταξη του εδαφίου (3) και τη δική της ερμηνεία αυτού που όπως φάνηκε αργότερα είναι η ίδια με εκείνη του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα, ιεραρχικά ανώτερου του συντάκτου της προηγούμενης γνωμάτευσης που πήρε από το Γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα. Ταυτόχρονα η Επιτροπή, δεν έδωσε όπως είναι φανερό ιδιαίτερη σημασία στο θέμα της αρχαιότητας στο οποίο αναφέρει το πιο πάνω πρακτικό ότι το "εσημείωσε". 25
30

Ως προς το θέμα της αρχαιότητας αυτό καλύπτεται άνετα από το άρθρο 37(3) του Νόμου το οποίο έχουμε παραθέσει πιο πάνω και που είναι από μόνο του σαφές και το οποίο εφαρμόζεται στα γεγονότα της υπόθεσης αυτής. 35

Για όλους τους πιο πάνω λόγους οι εφέσεις επιτυγχάνουν αλλά δεν δίδεται οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα. 40

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Στην κρινόμενη υπόθεση δύο ζητήματα εγείρονται:-

(Α) Η προσβαλλόμενη διοικητική απόφαση είναι ακυρωτέα γιατί δεν είναι πρόδηλο ποία γνωμοδότηση ακολουθήθηκε για την εκτίμηση της αρχαιότητας των μερών:

5 (Β) Η αρχαιότητα του αιτητή-εφεσίβλητου και του ενδιαφερομένου μέρους-εφεσεύοντα.

10 Τα γεγονότα έχουν εκτεθεί σε έκταση στην Απόφαση του Προέδρου και θα αναφερθώ σ' αυτά μόνον όπου είναι αναγκαίο.

Α. ΑΟΡΙΣΤΙΑ ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑΣ:

15 Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας πήρε δύο νομικές συμβουλές για το θέμα της αρχαιότητας - μία από Ανώτερο δικηγόρο της Δημοκρατίας και δεύτερη νομική συμβουλή από το Βοηθό Γενικό Εισαγγελέα.

20 Στην προσβαλλόμενη απόφαση αναφέρονται:-

25 "... περαιτέρω σημείωσε την αρχαιότητα εκείνων από τους υποψηφίους που κατά τον ουσιώδη χρόνο ήταν δημόσιος υπάλληλος και εκπαιδευτικοί λειτουργοί, καθοδηγούμενοι και από τις πιο πάνω νομικές συμβουλές της Νομικής Υπηρεσίας της Δημοκρατίας".

30 Ο πρωτόδικος Δικαστής αποφάσισε ότι, επειδή οι δύο γνωμοδοτήσεις από το γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα ήταν αντιφατικές και η Επιτροπή δε δηλώνει ποία από αυτές ακολούθησε και ποίο από τα μέρη θεώρησε ως τον αρχαιότερο, η αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης είναι ελαττωματική, το Δικαστήριο δεν είναι σε θέση να ασκήσει έλεγχο επ' αυτής και οφείλει να την ακυρώσει.

35 Η αιτιολογία της ερχόμενης πράξης διακριτικής εξουσίας πρέπει να είναι διατυπωμένη με σαφήνεια. Είναι σαφής εφόσον αναφέρονται συγκεκριμένα τα στοιχεία στα οποία η Διοίκηση στήριξε την ουσιαστική κρίση της, ειδικά για την κρινόμενη περίπτωση, σε τρόπο ώστε να είναι επι-
40 κτός ο δικαστικός έλεγχος. Η σαφήνεια αυτή δεν είναι συνάρτηση της λεπτομέρειας, αρκεί η αιτιολογία να είναι σαφής, όσο και περιληπτική, εφόσον τα επί μέρους στοι-

χεία υπάρχουν αναλυτικά στο φάκελο. Αιτιολογία που διατυπώνεται κατά γενικό και αόριστο τρόπο, ώστε να μην προκύπτει με ποία στοιχεία μορφώθηκε η κρίση ή πρόκριση της Διοίκησης, είναι αόριστη, γιατί ο Δικαστής δεν έχει στη διάθεσή του συγκεκριμένα στοιχεία επιδεκτικά δικανικής εκτίμησης και άσκησης του δικαστικού ελέγχου. Η αοριστία όμως καλύπτεται από τα στοιχεία του φακέλου όταν τα στοιχεία αυτά συμπληρώνουν την αοριστία, στην περίπτωση που το σφάλμα περιορίζεται στη διατύπωση της αιτιολογίας - (Οικονόμου "Ο Δικαστικός Έλεγχος της Διακριτικής Εξουσίας". 1966, σελ. 235). 5 10

Η αιτιολογία μιας διοικητικής πράξης αποτελεί την έκθεση των πραγματικών και νομικών λόγων που οδήγησαν τη Διοίκηση στην απόφασή της, καθώς και παράθεση κριτηρίων με βάση τα οποία άσκησε η Διοίκηση τη διακριτική της ευχέρεια - (Δαγτόγλου - Διοικητικό Δίκαιο α', β' έκδοση, σελ. 219, Παναγοπούλου - Περί της Αιτιολογίας των Διοικητικών Πράξεων, 1976, σελ. 25, 106). 15 20

Οι αποφάσεις των Διοικητικών Αρχών πρέπει να περιέχουν πλήρη, επαρκή και σαφή αιτιολογία. Η αιτιολογία μπορεί να συμπληρώνεται από τα στοιχεία του φακέλου. Η πλήρης αιτιολογία περιέχει ή δείχνει τη νομική βάση της διοικητικής απόφασης. Η αιτιολογία συνδέεται άμεσα με τη νομική έκδοση και νομιμότητα της διοικητικής πράξης. Περαιτέρω είναι αναγκαία για να μπορεί με ευχέρεια να γίνεται ο δικαστικός έλεγχος. (*Stavros Rallis and Greek Communal Chamber (Director, Greek Education. 5 R.S.C.C. 11, στη σελ. 18, Pancyprian Federation of Labour (PEO) and 1. Board of Cinematograph Films Censors, 2. Minister of Interior of the Republic of Cyprus (1965) 3 C.L.R. 27. Sunshore Estates Ltd. v. The Municipal Corporation of Famagusta (1971) 3 C.L.R. 440, Antonis Nicolaides v. The Municipality of Latsia through the Municipal Council of Latsia (1987) 3 C.L.R. 1496*). 25 30 35

Είναι χαρακτηριστικό ότι η Ε.Δ.Υ. σε κανένα μέρος της προσβαλλόμενης απόφασης δεν αναφέρει ποιά γνωμοδότηση ακολούθησε, ούτε ποίο θεώρησε αρχαιότερο. Η μόνη αναφορά είναι: "...σημείωσε την αρχαιότητα καθοδηγούμενη και από τις πιο πάνω νομικές συμβουλές της Νο-

 40

μικής Υπηρεσίας της Δημοκρατίας".

5 Η απόφαση είναι αόριστη. Δεν μπορεί να τύχει δικανικής εκτίμησης, ούτε δικαστικού ελέγχου όσον αφορά τα δεδομένα με τα οποία διαμορφώθηκε η κρίση της Επιτροπής.

10 Η αρχαιότητα είναι ένας από τους παράγοντες που λαμβάνονται υπόψη, σε συνάρτηση και συνεκτίμηση και άλλων παραγόντων, για την επιλογή του καλύτερου υποψήφιου για διορισμό.

15 Η επιλογή του ενδιαφερομένου μέρους, χωρίς καμιά αναφορά αν κρίθηκε αρχαιότερος από τον αιτητή ή όχι, και η ολοκληρωτική ασάφεια των πρακτικών καθιστούν το δικαστικό έλεγχο αδύνατο, γιατί και η αιτιολογία δεν είναι μόνον ασαφής, αλλά και αόριστη.

20 Το γεγονός ότι μετά τη γνωμοδότηση του Ανώτερου Δικηγόρου της Δημοκρατίας ζήτησε και δεύτερη γνωμοδότηση, σε συνάρτηση με το λεκτικό της προσβαλλόμενης διοικητικής πράξης, δεν οδηγεί σε ασφαλές συμπέρασμα ότι η ασάφεια είναι μόνο στη διατύπωση. Τα στοιχεία του φακέλου, εξεταζόμενα με την προσβαλλόμενη απόφαση, δεν
25 συμπληρώνουν την αοριστία.

B. ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ:

30 Η αρχαιότητα των εκπαιδευτικών καθορίζεται από το Άρθρο 37 του περί της Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου του 1969 (Νόμος 10/69). Παραθέτω ολόκληρο το Άρθρο:-

35 "37(1) Η αρχαιότης μεταξύ εκπαιδευτικών λειτουργών κατεχόντων την αυτήν θέσιν, τάξιν ή βαθμόν της αυτής θέσεως κρίνεται βάσει της ημερομηνίας της ισχύος του διορισμού ή της προαγωγής των εις την συγκεκριμένην θέσιν ή τάξιν ή βαθμόν.

40 (2) Εν περιπτώσει ταυτοχρόνου διορισμού, ή προαγωγής εις την συγκεκριμένην θέσιν, τάξιν ή βαθμόν της αυτής θέσεως, η αρχαιότης κρίνεται συμφώνως προς

την προηγούμενην αρχαιότητα των εκπαιδευτικών λειτουργιών.

(3) Η αρχαιότης μεταξύ εκπαιδευτικών λειτουργιών κατεχόντων διαφόρους θέσεις ή βαθμούς μετά των αυτών μισθοδοτικών όρων κρίνεται συμφώνως προς τας ημερομηνίας της ισχύος των διορισμών των εις τας παρούσας θέσεις αυτών ή, εάν αι ημερομηνίαί είναι αι αυτάί, συμφώνως προς την προηγούμενην αρχαιότητα αυτών. 5 10

(4) Η αρχαιότης μεταξύ εκπαιδευτικών λειτουργιών κατεχόντων θέσεις μετά διαφόρων μισθοδοτικών όρων κρίνεται συμφώνως προς τους μισθοδοτικούς όρους των αντιστοιχών θέσεων. 15

(5) Η αρχαιότης εκπαιδευτικών λειτουργιών κατεχόντων την αυτήν θέσιν, ο μισθός και ο τίτλος της οποίας ήλλαξαν συνεπεία αναθεωρήσεως μισθών ή αναδιοργανώσεως, κρίνεται συμφώνως προς την αμέσως προ της τοιαύτης αναθεωρήσεως ή αναδιοργανώσεως αρχαιότητα των εκπαιδευτικών λειτουργιών. 20

(6) Η αρχαιότης εκπαιδευτικού λειτουργού επαναδιορισθέντος εις την αυτήν θέσιν κατόπιν διακοπής υπηρεσίας κρίνεται, τηρουμένων των λοιπών διατάξεων του παρόντος άρθρου και των διατάξεων παντός ετέρου νόμου, βάσει της ημερομηνίας της ισχύος του επαναδιορισμού του. 25 30

(7) Εν τω παρόντι άρθρω -

'μισθοδοτικοί όροι' έν σχέσει προς θέσιν τινά σημαίνει τον μισθόν της θέσεως ή, προκειμένου περί μισθοδοτικής κλίμακος, το ανώτατον σημείον της κλίμακος· 35

'προηγούμενη αρχαιότης' σημαίνει αρχαιότητα των εκπαιδευτικών λειτουργιών εν τη θέσει, τάξει ή βαθμώ η οποία κατείχετο υπ' αυτών αμέσως προ της εισόδου των εις την παρούσαν αυτών θέσιν, τάξιν ή βαθμόν, εάν δε η τοιαύτη αρχαιότης είναι η αυτή, η προηγούμενη αρ- 40

5 χαιότητας κρίνεται διά της αυτής μεθόδου εφαρμοζομένης αναδρομικώς μέχρι των πρώτων διορισμών των εκπαιδευτικών λειτουργών εις την εκπαιδευτικήν υπηρεσίαν. Εν η περιπτώσει η αρχαιότης εις τους πρώτους διορισμούς είναι η αυτή, η προηγουμένη αρχαιότης κρίνεται βάσει της ηλικίας των εκπαιδευτικών λειτουργών".

10 Δύο αρχές διέπουν το όλο θέμα: Οι μισθοδοτικοί όροι και ο χρόνος κατοχής της θέσης.

15 Η αρχαιότητα υπολογίζεται και εκτιμάται κατά την ώρα της κρίσεως, αλλά τα στοιχεία τα οποία λαμβάνονται υπόψη αναφέρονται στο παρελθόν.

20 Στην παρούσα υπόθεση το ενδιαφερόμενο μέρος διορίστηκε Διευθυντής της Παιδαγωγικής Ακαδημίας (ΠΑΚ) την 1η Οκτωβρίου, 1967, με μισθολογική κλίμακα Β.2 + 8.25%. Από 1η Ιανουαρίου, 1968 η μισθολογική κλίμακα του ήταν Β.15 + 8.25%. Ο αιτητής έγινε Επιθεωρητής Μέσης Εκπαίδευσης την 1η Δεκεμβρίου, 1968, με μισθολογική κλίμακα Β.16. Από 1η Ιανουαρίου, 1978, η μισθολογική του κλίμακα έγινε Β.17. Την 15η Μαΐου, 1978 προβιβάστηκε σε Γενικό Επιθεωρητή Μέσης Εκπαίδευσης, με
25 μισθολογική κλίμακα Β.18.

30 Με τους περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (Αύξεις των μισθών, Αναδιάρθρωσις και Ένταξις Ωρισμένων Θέσεων εις Ενιαίον Μισθολόγιον) Νόμους του 1981, που είχαν αναδρομική ισχύ από 1η Ιανουαρίου, 1979, δηλαδή την ίδια μέρα που ίσχυε η αύξηση μισθών και αναδιάρθρωση του μισθολογίου των δημοσίων υπαλλήλων με βάση το Νόμο 58/79, ο μισθός της θέσης Γενικού Διευθυντή Μέσης Εκπαίδευσης και ο μισθός του Διευθυντή Παιδαγωγικής Ακαδημίας ορίστηκαν στην κλίμακα Α.14 και
35 έτσι οι μισθοδοτικοί όροι των δύο θέσεων εξισώθηκαν.

40 Σύμφωνα με το εδάφιο (4) του Άρθρου 37 του Νόμου 10/69, ο αιτητής μέχρι 31 Δεκεμβρίου, 1978, ήταν αρχαιότερος του ενδιαφερομένου μέρους.

Σύμφωνα με το εδάφιο (5):-

"(5) Η αρχαιότης εκπαιδευτικών λειτουργών κατεχόντων την αυτήν θέσιν, ο μισθός και ο τίτλος της οποίας ήλλαξαν συνεπεία αναθεωρήσεως μισθών ή αναδιοργανώσεως, κρίνεται συμφώνως προς την αμέσως προ της τριαύτης αναθεωρήσεως ή αναδιοργανώσεως αρχαιότητα των εκπαιδευτικών λειτουργών". 5

Το εδάφιο (3) εφαρμόζεται για όσο χρόνο οι μισθοδοτικοί όροι της θέσης ήταν οι ίδιοι. 10

Τα εδάφια (3), (4) και (5), ερμηνευόμενα μαζί, οδηγούν στο συμπέρασμα ότι ο αιτητής είναι αρχαιότερος του ενδιαφερομένου μέρους και η πριν την 1ην Ιανουαρίου, 1979 αρχαιότητά του δεν έχει επηρεαστεί από τους Νόμους 12/81, 23/81 ή 51/81. 15

Με βάση τα πιο πάνω θα απόρριπτα τις εφέσεις και η προσβαλλόμενη απόφαση της Ε.Δ.Υ. θα ακυρώνετο.

Καμιά διαταγή ως προς τα έξοδα. 20

Οι εφέσεις επιτυγχάνουν κατά πλειοψηφία χωρίς έξοδα.